

1962
JH
XXXII

ZPRAVODAJ 32. JIRÁSKOVA HRONOVA

u nás

Cena 50 hal.

23. SRPNA 1962

JEHO DÍLO JE STÁLE ŽIVÉ

„Jiráskovo dílo se stalo zbrojnicí, zbrojnicí proti kosmopolitismu, proti válečným štvářům, stalo se nástrojem boje za mír. Stalo se součástí světové pokrokové literatury. Ono bylo, je a bude naším lidem vždy milováno, protože z lidu vycházelo, lid zobrazovalo a pro lid bylo s nesmírnou láskou napsáno. Je to dílo stále živé, dílo, které pomohlo vybojovat i náš dnešní život.“

To je několik slov z projevu náměstka předsedy MěNV v Hronově a předsedy přípravného výboru Jiráskova Hronova, s. Miloslava Bědy, který hovořil včera odpoledne při malé slavnosti v Jiráskových sadech. Každoroční tradiční pouť ke hrobu Mistrovi byla letos doplněna zastavením u jeho pomníku. Nebo — lépe řečeno — vzpomínková slavnost v předvečer Jiráskových narozenin letos vyvrcholila u jeho pomníku. I když jsme odtud šli na hřbitov a v tichém rozjímání postáli u místa spisovatelova věčného odpočinku, chceme a budeme se stále častěji vracet na místa kde žil a tvořil. Neboť projev lásky k zesnulému umělci nespočívá v tom, že proléváme slzy, nýbrž v tom, že z jeho díla čerpáme poučení a příklad pro současnost i budoucnost.

Pracující z hronovských závodů zahrnuli včera Jiráskův pomník květinami; pěvecký soubor „Dalibor“ zazpíval; hronovští občané v čele se spisovatelovými příbuznými a mnoho návštěvníků Hronova přišlo uctít památku zdejšího velkého rodáka. Ale — jak ani jinak být nemůže — vzpomněli současně i na největšího znalce a vykladače Jiráskova díla, akademika Zdeňka Nejedlého.

„Uctíváme-li dnes Mistrovi památku“, řekl ve svém projevu soudruh Běda, „nemůžeme neuctít památku toho, který ještě loňského roku byl mezi námi, památku akademika Zdeňka Nejedlého. Dovedl obhájit dílo Mistra Aloise Jiráska proti všem kritikům, kteří toto dílo podceňovali. Byl to v první řadě Zdeněk Nejedlý, který viděl největší hodnoty Jiráskova díla v jeho lidovosti, byl to on, kdo rozpoznal, že jeho síla je hlavně v tom, že v nás rozněcuje lásku k naší vlasti a k jejímu lidu.“

Připomeňme si proto dnes slova Zdeňka Nejedlého, jak je napsal v úvodu knihy o společenském významu Jiráskova díla: „Alois Jirásek došel zajisté nejšťastnějšího osudu, jaký si spisovatel jen může přát. Jeho dílo proniklo do tak širokých vrstev čtenářských, jako snad žádné jiné české literární dílo mimo Němcové Babičku. Není zajisté kouta naší země tak zapadlého, aby tam neznali jména Jiráskova, není knihovny, aby tam na prvním místě nebyly jeho spisy a aby nebyly čteny nejhrořlivěji ze všech. Ale i jak se čtou Jiráskovy spisy! Tisíce jeho čtenářů vzaly to, co Jirásek vložil do svých spisů, tak za své, že když přišla chvíle, vcházela v nich z této jeho setby i vůle k činům, které uskutečnily, co Jirásek ve svých spisech tak živě líčil jako nejkrásnější cíl všeho národního úsilí. Tak bylo za první války, tak bylo i v hrozných letech hitlerovské poroby. Není to šťastný osud, nejšťastnější, jaký si lze vůbec jen pomyslet?“

ĎAKUJEME...

Na večerných posedeniach so súborom v Sokolovni sa cítime veľmi dobre. Vidí sa nám to celkom prirodzene, a preto si to možno ani neuvedomujeme. Zásluhu na tom majú mnohí organizátori, no chcem spomenúť len tých, na ktorých v priebehu JH najmenej myslíme. Sú to červenou páskou označení poriadatelia a medzi nimi jeden, svedomite si plniaci svoje povinnosti (okrem tejto aj ako predseda programovej komisie a možno aj vykonávateľ ďalších úloh v spojitosti s XXXII. JH). Všimol som si ich — a najmä spomínaného súdruha — s akou ochotou vykonávali svoju prácu aj na aktíve OPS i každý deň od začiatku posedenia až do jeho záveru. Vďaka vám súdruhovia za túto snahu a za nerušený a príjemný priebeh večerných posedení. Vl. Brza

Vzťah hronovských občanov k návštevníkom JH je už dobre známy vo všetkých končinách našej vlasti. Popularizovali ho viacroční návštevníci prehliadky, ktorí si túto skutočnosť každoročne overujú. Spomínajú naň všetci tí, ktorí vo svojom okruhu organizujú okresné či krajské prehliadky a iné podobné podujatia a nejdú z nich si vzdychne: „Ach, keby tu boli hronovskí občania!“ — Vďaka za tento dobrý vzťah, lásku a ohotu, ktorou obyvatelia Hronova nemalou mierou prispievajú šíreniu dobrého mena Jiráskových Hronovov. — Netreba sa báť o túto dobrú tradíciu. Zárukou životnosti sú pionieri a pionierky, z ktorých celkom iste vyrastú doživotní milovníci týchto prehliadok a bez ktorých si dnes pobyt v Hronove predstaviť už ani nevieme. Krúžia okolo návštevníkov, v strehu, čo ktorý bude potrebovať, kde môžu poslú-

Rečníkovi, ktorý ve svém spleťtém referátu m.j. prohlásil:

„Kdo chce filosofovat, musí si na před ujasnit pojmy.“

To řka, příteli milý,
snad netušil jsi ani,
hrdů svoji v této chvíli
žes proklál vlastní zbraní.

J. Vedral.

žit, v čom poradiť či pomôcť. Nie je to len to ich živé kamelotstvo, alebo sprievodcovstvo. Je tu čosi viac. Láska k veci, láska k ľuďom, vzťah, ohotnosť, disciplína — všetko základy, na ktorých sa dá budovať, devízy, s ktorými možno počítať. Vďaka vám!

Ruch na renovovanej hronovskej pošte je v letných mesiacoch iste živý. No určite ho nemožno porovnať s tým, ktorý panuje počas JH. A predsa nevidíš na týchto pracovníkoch nervozitu, neochotu alebo nedôčkovosť. Obratom plnia želania návštevníkov, promptne doručujú poštu telefónu, slovom, všetko tak, aby pobyt hostí Hronova bol čo najpríjemnejší. Mnohých z nich vôbec nevidíme, no pociťujeme ich prácu, ich lásku k tomuto dôležitému podujatiu. Nečakajú odmenu, pochvalu ani pozornosť. No predsa im treba srdečne podkovať.

—hkč—

Ke hře FILOSOFSKÁ HISTORIE

Inscenovat Jiráska je velký problém v současné etapě vývoje ochotnického divadla. Najít takové výrazové prostředky, které by dovedly tlumočit Jiráskovy myšlenky novým způsobem, které by dovedly plně pro ně zaníťtí dnešního diváka. Samozřejmě, že tím větší problémy přináší dramatizace některého z Jiráskových děl.

Postihla plně dramatizace Filosofské historie smysl Jiráskovy předlohy? Nezdůrazňuje jenom jednu stránku myšlenkového bohatství této práce? Zřejmě ano! Hra je příliš prodchnutá mnoha vlasteneckými promluvy bez náležitého zdůvodnění a prohloubení. Zejména tuto skutečnost vidím v tom, že jedině z nich jsou tvořeny ideové akcenty hry (jako příklad stačí uvést výstup p. Germana v závěru obrazu nezdařených exhorty). Hra tím sice získává libivý efekt, ale není příliš nesena v duchu dřívějšího pojmání vlastenectví jako pozlátka zakrývajícího pohled na skutečnost?

Inscenace potvrdila, že Filosofská historie má svoji účinnost (i když není nezajímavé sledovat, která část publika reaguje na myšlenky dramati-

čtenáři nám píší

„Byl jsem na hře Svatba sňatkového podvodníka. Hra se mi skutečně líbila a nebál jsem se to říci svým přátelům. Víte, dnes se čeká při opuštění divadla po některé hře, co řekne o hře druhý a další. Mnoho účastníků (zvláště letos) se moc bojí, (aby to pro něho nevypadalo divně, aby se třeba neshodil) říci: mně se hra líbila.“

Nám členům ochotnického souboru Obchodních tiskáren Kolín při diskusích se velmi líbí kritická slova dramaturga Národního divadla v Bratislavě s. Kreta. Jsou pro ochotníky vždy povzbudivá, ale i poučná. Takovým způsobem by se měla kritika na XXXII. Jiráskově Hronově zabývat.“

Zdeněk Topinka.

zace nejživěji). Proč rozvádíme otázku dramatizace tak široce? Také proto, že pro režijně-hereckou práci vystává úkol jak ztvárnit mnohé scény, které nejsou aktivním střetnutím postav, spíše vyprávěním o ději nebo myšlence (rozhovor o situaci na gymnasiu mezi studenty na litomyšlském náměstí v 2. obraze hry).

Nelze nehlédět k tomu, že se představil soubor s velmi vrocím vzta- hem k danému textu. To není pláštík, ani úvod k rozsáhlým kritikám. Setkáváme se však mnohdy s takovým „profesionalistickým“ inscenováním, bez poměru k textu a bez záměru vyjádřit potřebnou společenskou myšlenku. Zdůraznit tuto skutečnost u souboru, který pracuje v malém městečku, s těžkými podmínkami je na místě. Nedostatky v málo koncipované dramatickosti některých scén, v základní herecké technice, v schematizaci některých hereckých výkonů byly z představení zřejmé. Nejde o to dokazovat jen chyby na souboru, ale o jeden z příkladů o situaci v ochotnickém divadle v dané etapě vývoje.

—pp—

Z rozhovorov pri kávičke

„Dozvedela som sa, že práve odchádzate z Hronová. Môžem poprosiť ešte o pár minút strpenia?“ — Tieto moje slová patrili VILIAMOVI ŠULCOVI, inšpektorovi pre kultúru ONV v Sp. Novej Vsi, jednému z popredných členov Pripravného výboru Celoslovenskej prehliadky divadelných súborov.

Ako ste sa tu cítili — čo sa Vám páčilo a čo nie — a aké poznatky a skúsenosti si odnášate, aby sa Nová Ves stala malým slovenským Hronovom?“

Boj som zvedavý na Hronov — som tu totiž po prvý raz — veľa som o ňom počul a priznám sa, som rád, že som ho navštívil. Ak zrovnávam Jiráskov Hronov s našou prehliadkou, najväčší rozdiel prirodzene nachádzam v účasti divadelných ochotníkov, metodických pracovníkov (i slovenských), profesionálnych umelcov, zástupcov tlače i ostatných hostí. To je najväčší nedostatok našej prehliadky, ktorý by sa mal už najbližšom roku odstrániť. Spišská Nová Ves mala by sa stať strediskom pre stretávanie sa čím väčšieho počtu slovenských divadelníkov a ich škôlok. Tam by sa mali riešiť všeobecne platné problémy na pomoc rozvoju ochotníckeho divadla. Len tak bude význam tejto prehliadky stopercentný. To prirodzene zaručuje účasť tých popredných profesionálnych divadelných umelcov i teoretikov, ktorý by účastníkom boli zárukou nadobudnutia nových cenných poznatkov. Osypýnilo by to nesporne aj výber súborov do Hronova a

bola by tu tu zábezpeka, že slovenské ochotníctvo bude v Hronove zodpovedne reprezentované. Aj keď prehra nie je ničím ojedinelým, predsa holi.

A čo organizačná stránka prehliadky. Ako na ňu pozerate?

Treba aj u nás porozmýšľať o popoludňajších (dvoch) predstaveniach. Podľa doterajších skúseností by návštevnosť nebola problémom, ba čo viac, pomohla by nám uspokojiť väčší počet záujemcov, ktorým sa lístky nedostávajú. — Výzoba mesta je obdobná ako u nás. No priznám sa, že pri XXXII. Jiráskovom Hronove — teda pri 32 ročnej tradícii — predstavoval som si, že tu nájdeme lepšie podmienky pre zvládnutie organizačných problémov. Nezaujídam Pripravnému výboru jeho situáciu. Napr. ubytovanie (ide najmä o súbory, ktoré vystupujú). Rozhodne by som si neželal tento stav v ubytovaní súborov u nás. Je na škodu, ak dobré spomienky, ktoré si súbor na svoje vystúpenie v Hronove domov odnáša, sú narušané zlými spomienkami na nevyhovujúce spoločné nocľahárne. Aj v stravovacích podnikoch (myslim tým reštaurácie) žiadalo by sa mi viac obratnosti, pohotovosti a pripravenosti na takúto — dlhými rokmi vyskúšanú akciu. Rozmanitejšia strava, chutnejšia príprava jedál, pestrejší jedálny lístok žiadali by sa na prehliadke a tak veľkým počtom našich i zahraničných návštevníkov. Možno sa vidí, že ide o malichernosti. No dďaka pobytu v Hronove u väčšiny účastníkov si takáto pozornosť a prípravu vyžaduje, ak má byť účastník spokojný. Inak páči sa mi čistota mesta, kvetinové výzdoby a najmä ochota miestnych občanov — starších i najmladších. Obdivuhodný vzťah k veci, hoci ani na našich občanov si sťažovať nemôžem.

Ktoré predstavenia ste videli a čo si o nich myslíte?

Červené papuče a Brechta. — Práve dva protipóly. Čo sa týka Čer-

DISKUTUJEME O PORADNÍCH SBORECH

Činnost okresního poradního sboru v Klatovech nebyla vždy nejlepší. Formálnost, s kterou bývaly poradní sbory zřizovány, projevovala se i v jeho práci; často se jen schůzovalo pro záznam o činnosti — bez jakýchkoli výsledků. Jindy se opět poradní sbor zvrhl v jakýsi dozorčí orgán nad metodikem OD, ukládal mu úkoly a kontroloval jejich plnění. Brzy pak členové PS ztráceli zájem o docházku, cítili, že čas, strávený ve schů-

zích, je promarněn, že jejich schopností a zkušeností není využíváno — a odpadali jeden po druhém.

V této situaci byla náprava nejvýš nutná. Bylo však neméně nutno postupovat taktně i takticky, jestliže jsme nechtěli mít z PS ani zastupitelský orgán, ani sbor kontrolorů. Snažili jsme se vybrat takové lidi, o kterých jsme předpokládali, že svou funkci budou brát vážně a odpovědně, politicky i pedagogicky.

Vyslechla jsem ve středu ráno tento rozhovor:

A: Letím na plenární diskusi. Zajímají mně otázky práce s mládeží v souboru.
B: To tam přijď až jindy. Jak je toto téma na programu, tak se o něm určitě mluvit nebude!

A opravdu! Kromě krátkého diskusního příspěvku, jenž se kriticky postavil k výsledkům práce s mladými v představení trebičského souboru, nikdo z přítomných nepřipojil k bohatým zkušenostem s. Gerži, jenž měl úvodní slovo, svoje vlastní poznatky, nikdo nezaujal stanovisko k této takřka existenční otázce čl. ochotnictva. Ani autor rozboru trebičského představení Svatby sňatkového podvodníka, se do hloubky nezabýval prací režiséra s mladými herci; spokojil se tím, že způsobem na ochotnických Hronovech dosti neobvyklým užil v případě malé představitelky pionýrky označení „nepříjemně netalentovaný výkon“ a že kladně zhodnotil práci režiséra na postavě Erny Klapáčka, jehož představitel podal půvabný, přirozený a celistvý obraz určitého typu mladého člověka.

Za vedení režiséra hráli herci, a to i talentovaný výborný představitel Lojzy Klapáčka, Daňkův nenáročný, ale vkusný a vtipný text pro příběh samotný, nikoli pro jeho myšlenku a poučení z něho vyplývající. Po připomínkách poroty v Krnově zbavil soubor inscenaci některých detailů příliš poplatných inscenaci pražské, ale nestačil už je tvůrčím způsobem nahradit vlastními, takže inscenace „zestmutněla“ a nedokázala hlediště rozesmát spontánním veselím.

A tak se diskuse opět soustředila na problém učení se od profesionálních inscenací o němž se už diskuto-

valo po představení Kavkazského křídového kruhu. Bylo by užitečné, aby poučení o této závažné otázce, již se ve středeční diskusi hlouběji a teoreticky poučně zabývaly příspěvky s. Kreta, Lehuty a Flíčka, se v podrobném a jasném zpracování dostalo po Hronově do souborů.

Jestliže bylo v diskusi řečeno, že letošní Hronov není přehlídkou nejlepších ochotnických inscenací, nýbrž přehlídkou názorových rozporů a zmatků, je nutno dodat, že tyto rozpory vznikají často z nepochopení, neznalosti nebo ignorování jasné formulované a dávno schválené koncepce XXXII. JH a že tuto koncepci často nerespektují i odborníci, kteří hodnotí představení. Jen tak lze vysvětlit měřítka, jimiž někdy měří ochotnickou práci, aniž by přihlíželi k tomu, čeho vůbec mohou za současného stavu ochotnického hnutí i vyspělí ochotníci dosáhnout za podmínek, v nichž pracují.

—ot—

**Vycházejme
při hodnocení
práce souborů
z koncepce
XXXII. JH**

vených papůč, skutečně by som ich nerád videl na Slovensku. Druhé predstavenie malo vysokú umeleckú úroveň, prirodzene, že tiež nie bez nedostatkov. Aj keď chápem výber predstavení podľa určitej koncepcie — teda ako pracovnú záležitosť, predsa sa mi nechce veriť, že by toto bol vrchol dnešného stavu ochotníckeho divadla. Možno som veľký optimista, aj keď viem, že väčšina ochotníckych predstavení ani zďaleka túto úroveň nedosahuje. Ako vidieť, záujem o Hronov u slovenských divadelníkov je veľký. Treba ho podporovať. Výmena skúseností s českými súdruhmi i návšteva predstavení a všetkých ďalších hronovských podujatí je významným prínosom pre ďalší rozvoj nášho ochotníckeho divadelníctva. No myslím si — bez akéhokoľvek zaujatia, že ani novoveská prehliadka nemala by ostávať najmä u slovenských divadelníkov bez povšimnutia. Chceme preto, aby sa najbližšie zasadnutie Slovenského poradného sboru pre divadlo touto otázkou dopodrobna zaoberalo, aby sa zhodnotili klady a nedostatky tohoročnej prehliadky a určil plán príprav budúcej prehliadky.

Chceli by ste ešte niečo dodať, súdruh Šulc?

Vari len toľko, že som sa cítil tu ako doma. Veľmi sa mi páči celé toto prostredie a okolie Hronova. Ako u nás. V závere blahozelám hronovským, že si vedeli udržať tú Jiráskovskú čistotu a tradíciu.

Mali by sme ešte o čom hovoriť. No bojím sa, aby ste nezmeškali vlak — na Spíš je ďaleko. Ďakujem za rozhovor, pozdravujte od nás všetkých Slovensko a dovidenia na prehliadke. Úratu nechajte, bude to na revanš u vás — a oveľa drahšie. Utekajte, máte už len 40 minút!

Rozhovor viedla: Hanka Krčulová

To však byla jen prvá část práce. Neméně závažná byla příprava pracovního plánu. Vycházeli jsme ze zásady, že každý z poctivých dobrovolných pracovníků musí být přesvědčen o tom, že je platným a potřebným členem kolektivu a že jeho práce má přinášet určitý užitek. Když pak vedle dvou profesionálních herců jsme sdružili k sobě dobré pracovníky v ochotnickém divadle, mládežníky, pracovníky některých společenských organizací, projevila se ona potřebná iniciativa, tvořivá a nápaditá; členové PS přicházeli se svými vlastními návrhy, dojížděli za soubory nejen jako instruktoři a posudkáři, ale navštěvovali výroční schůzky souborů, besedy na různá témata a stali se lektory základního školení. Prostě — stali se orgánem, který mohl vždy pomoci a který vykonal kus poctivé, úmorné, ale radostné a potřebné práce, mající své výsledky a nacházející pochopení i zájem u souborů. Žel, že ředitel profesionálního divadla, ač projevil velký zájem o práci PS, se dosud nikdy nedostavil na pracovní schůzku, třebaže byl vždy písemně i ústně zván.

Je samozřejmé, že často musili členové PS nacházet cestu ke kolektivům i jednotlivcům, měnit formy své práce podle situace a potřeb, pomáhat a radit i v jiných záležitostech — zkrátka být prostředníky a patrony, k nimž se ochotníci obraceli s důvěrou ve všech svých problémech a nesnázích; být otcovskými kamarády, sdělujícími své zkušenosti i poznatky vždy ochotně, radostně a nezištně.

V současné době je práce těchto dobrovolníků doceněna natolik, že do OD dochází žádosti ze souborů o delegování určitých členů PS jmenovitě.

Josef Svoboda, OD Klatovy.

U nás a co je v nás

To „U nás“ — Jiráskovo Padolí bývá mnohdy proklínáno při Jiráskových Hronovech, jindy se slzami v očích velebeno.

„Je málo výzdoby ve výkladech, málo plakátů, málo Jiráska“, volají jedni s heslem: za lepší 33. JH. „Je to samá busta, samé jiráskování“, volají druzí pod tímže heslem. Nevidím však žádnou škodu v tom, že letos nejsou výklady tak moc polepeny Jiráskem, spíše si myslím, že květiny, které se objevily na náměstí, barevná lehátka, čistota hronovských ulic, upravené zahrádky jsou silnější výzdobou než oltářiky ve výkladech. Přede vším proto, že dávají městu a životu něco trvalého, něco, co je v nás. Nelze si přece polepovat život plakátky a falši. To je jádro, které přinesl letošní JH a nelze ho přehlížet.

Chápu však, že tohle se třeba jinak jeví ochotníku, který přespál na „štruzoku“ v Hudební škole a byl celou noc zašlapáván pozdně přichozími (a druhý den má zahrát dvě představení). Jsou také stínky, které pro růst dobrého jádra nelze přehlížet.

Hronov už nepatří hronovákům, říkájí někteří „staří“ všepamětníci. Skutečně dnes už některým nepatří, zrovna tak jako některým už nepatří název ochotník. Nechceme, aby „U nás“ se neslo duchem výkladu před naší redakcí v Čapkově ulici. Mezi dečkami, nevkusnými peřinkami je jako kontrast ke všemu starému umístěna Jiráskova kronika U nás. Není sporu o tom, že tuto knihu bude číst i člověk letící v kosmické lodi. Pro její pochopení života, jeho smyslu a síly — bez krajkových dečiček a maloměstáckého slzení.

pp

L. Walletzký v roli
SRPOŠE a Z. Frgala v roli
SOBĚBORA.

V. K. Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

P. Hradil jako
SVĚTISLAV, Z. Frgala
jako SOBĚBOR
a E. Tajovská jako
JENOVEFA.

Postřehy a střípky

Již v minulosti se hodně hovořilo o nedostatečném ubytování souborů na JH. Také letos si některé soubory opět stěžují na tuto starou bolest. (Příklad: hudební škola — špatné polsky, špinavé deky, chybějící podhlavníky). Proč takové snadno odstranitelné maličkosti kazí jinak dobré jméno JH?

☆☆

V loňském ročníku JH se před večerním představením promítaly na rohu ZDŠ denní aktuality. Jistě i tyto „filmové noviny“ přispěly k obohacení zážitků účastníků JH. Máme za to, že se v nich mohlo pokračovat i nadále.

AK + AK, Krnov.

SATIRA JE PROBLÉM,
HODNOTY JSOU VĚČNÉ.
JÁ SE BAVIL, TY SES BAVIL —
TO JE NEBEZPEČNÉ.

am

Klasická komedie v netradičním hávu

Loni se v Kutné Hoře uskutečnila konference o inscenování klasiky. Mnozí ochotníci se jí zúčastnili. Někteří dokonce klasickou hru zahráli, hrstka z nich pak se pokusila nastudovat klasiku opravdu v moderním pojetí.

K těm posledním patří i Divadelní studio J. Skřivana, které působí při Kulturním středisku B. Václavka v Brně. Je to mladý soubor nejenom co do věku svých členů, který v průměru činí 22–26 let, především však chutí stále hledat, experimentovat, riskovat třeba i klopýtnutí — ale v žádném případě neustrnout. Stálá spolupráce s Divadlem bratří Mrštíků, s Divadlem Julia Fučíka a v poslední době i se členy Mahenovy činohry je pro soubor velkým přínosem. Kromě toho podstatná část členů souboru absolvovala dlouhodobá školení v jevištní řeči, jevištním pohybu, herecké výchově. Mají za sebou mnoho inscenací soudobých her (některé z nich i původní novinky), hrají pro děti, pořádají kulturní večery, satirické kabarety a estrády.

Teď by mělo následovat alespoň stručné sdělení, jak se souboru podařilo zpracovat klasickou veselohru V. K. Klicpery „Hadrián z Římsů“ nekonvenčním a osobitým způsobem. Leč — soubor je znám tím, že neustále domýšlí, dotváří, dorůstá — proto je zcela možné, že už jsou v mnohém neaktuální připomínky porot, které soubor v průběhu soutěže viděly. Nechme se tedy překvapit.

—lht—

V městské knihovně v Hronově zasedala v pondělí školská a kulturní komise ONV v Náchodě. Na své schůzi se zabývala činností osvětových zařízení v době před XII. sjezdem naší strany. Členové komise byli také informováni o dosavadním průběhu XXXII. JH a součástí zasedání byla společná návštěva odpoledního svitavského představení. Brechtův Kavkazský křídový kruh s nimi společně zhlédli i pracovníci odboru školství a kultury ONV v Náchodě.

DNEŠ

- 8.00 Práce v diskus. kroužcích v budově ZDŠ
- 10.00 Plenární diskuse na téma:
Práce vesnických souborů
- 13.00 Vítání souboru Divadelního studia
Josefa Skřivana při Kulturním středisku
B. Václavka, Brno
- 14.30 Koncert Staročeské dech. ZK ROH MAJ
- 15.30 V. K. Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ
- 18.00 Promenádní koncert dechového orchestru
ZK ROH Tepna Náchod
- 20.00 V. K. Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

ZÍTRA

- 8.00 Diskuse v kroužcích v budově ZDŠ
- 10.00 Plenární diskuse v sokolovně
- 13.00 Vítání souborů malých forem
- 14.30 Koncert Staročeské dechovky ZK ROH MAJ Hronov.
- 15.30 Divadelko Za rampami — Bratislava
Jan Botto: Balady, Ján Smrek: Básnické
rozhovory.
- 18.00 Melodie, které máte rádi — orchestr
ZK ROH MAJ
- 20.00 Umělecké studio KD ROH Hradec Král.
Kabaret POJĎTE DÁLE
Kladivadlo, Broumov:
Kabaret: O MYŠILIDECH
- 23.00 POJĎTE DÁLE
Kabaret: O MYŠILIDECH

U NÁS — zpravodaj 32. Jiráskova Hronova. Vydává Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti s Přípravným výborem 32. Jiráskova Hronova. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Redaktoři: K. Daks, H. Krčulová, dr. O. Lhotová, P. Průša, R. Thruň, J. Vedral, M. Votavová, vedoucí redakce J. Šrámek. Distribuce: Přípravný výbor 32. JH, Tiskne Jiskra tiskařské závody, n. p., Pardubice, provoz 24 Hronov N-05*215.00